

fen af den Meningsforskjæl, der forsaavidt er fremtraadt, til Domstolenes Afgjørelse, hvilket Krigsbestyrelsen har Krav paa, især saalænge den hele Sag om Befæstningsvæsenet ikke foreligger. Efter Ordbeholdningen af Lovforslagets § 5 staaer det heller ikke klart, at den tilsigter ved en authentisk Fortolkning at afgjøre, at den Maade, hvorpaa Ministeriet i den senere Tid har forstaaet og anvendt Plac. 13de Oct. 1824, er urigtig; men de Forhandlinger, der ere gaaede forud for bemeldte § 5, tale dog for at tillægge denne en saadan Betydning. Dette forudsat, kunne vi ikke billige, at nærværende Lov dermed besætter sig, og i den Forudsætning, at Landstinget bifalder denne vor Anskuelse, ville vi foreslaae en Forandring i § 5, saaledes at istedetfor „skal det fremdeles være tilladt at opføre Bygninger“ sættes „bliver fremdeles at forholde“.

I Genhold til det Foransførte indstiller Udvalget:

at Lovforslaget vedtages med den Forandring, at i § 5 de Ord „skal det fremdeles være tilladt at opføre Bygninger“ forandres til „bliver fremdeles at forholde“.

Blekingberg,
Formand.

Lüttichau,
Ordfører.

Simony.

XXVI.

Betænkning

over

Lovforslaget angaaende Forlængelse af de den directe Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Øvnevante Lovforslag, hvorover under-

tegnede Udvalg har at afgive Betænkning, omfatter ligesom Placat. af 27de Marts 1844 og Loven af 29de Marts 1850 saavel Handelen paa vore vestindiske Colonier, som den directe Handel paa fremmede Lande udenfor Europa; og det vilde uden Tvivl have været hensigtsmæssigt ikke ved samme Bestemmelse at tilstaae Toldgodtgjørelser til disse to Slags Handelsforetagender; thi de Betragtninger, ifølge hvilke Begunstigelser ere tilstaaede Handelen paa vore vestindiske Der, ere aldeles forskjellige fra dem, som have gjort sig gjældende ved at tilstaae Toldgodtgjørelser for anden oversøff Handel. Saaledes er i Forordningen af 1ste Februar 1797, cfr. Forordningen 16de Juni 1797, Colonial-Handelen langt mere beskyttet end anden oversøff Handel, og dette har, skøndt i mindre Grad, vedligeholdt sig i vor nuværende Lovgivning, ifølge hvilken, foruden andre Begunstigelser, Indførselstoden paa Sukker fra vore vestindiske Colonier er 1 Rbd. 64 § pr. 100 Pd. og paa Sukker fra andre Steder 2 Rbd. 60 § pr. 100 Pd. Til Oplysning om, hvorledes Handelen har udviklet sig, vedføies to Tabeller, forfattede efter det statistiske Tabelværk. Den første viser Indførselen, ikke Forholdningen, af de vigtigste Artikler saavel ad den directe som den indirecte Wei. Det vil deraf sees, at, medens den indirecte Tilførsel omtrent synes at have holdt sig paa samme Standpunkt, har den directe tiltaget meget betydeligt. Den anden Tabel viser, hvormange Skibe, saavel indenlandske som fremmede, ere beskæftigede i den vestindiske og den oversøff Handel, ligesom og at Kjøbenhavn og Flensborg ere Markederne for de hjembragte Varer. Forsaavidt man vil gjøre en Sammenligning imellem disse to Byer med Hensyn til disse Grene af deres Handel, maa det ikke tabes af Sigte, at der i Aarene 1844—47 ere afgaaede fra Flensborg til Vestindien omtrent dobbelt saa mange Skibe, som dertil ere ankomne; de øvrige hjemkommende Skibe have bragt deres Ladninger til Kjøbenhavn, og skøndt ikke det hele Quantum Sukker, som disse have hjemført fra Vestindien, er for Flensborgske Kjømands Regning, er dog en stor Deel deraf dem tilhørende. En Deel af den Godtgjørelse for Told- og Løstpenge, som udbetales i Kjø-